

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

§. 5. De Permutatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

prateriti nil potest exigere, cùm propter illud jam redditus perceperit.

§. 5. *De Permutatione.*

Permutatio h̄ic est à Beneficiatis facta Beneficii sui in manibus Ordinarii m̄tua resignatio, ea lege, ut alterius Benefici um alteri conseratur, & viceversa. Si permutanda Beneficia in diversis Diocesisbus sita sint, requiritur auctoritas utriusque Episcopi. Si autem permutatio fiat cùm adjectione oneris, vel pensionis, requiri tur auctoritas Papæ; quia Beneficia conferri debent sine diminutione, & onere, quod iis jure non inest. Quòd si Beneficia sint inæqualia quoad dignitatem, vel jurisdictionem est Simonia juris divini hanc inæqualitatem compensare per aliquid temporale: quia hæc dignitas, & jurisdictione est quid spirituale, & res spiritualis æstimaretur & compensaretur re temporali. Si verò sint inæqualia quoad fructus, Papa potest ad inæqualitatem compensandam imponere pensionem Beneficio pinguiori tanquam conditionem, ut alter indemnus servetur.

Ad permutationem eadem requiruntur, quæ supra de resignatione dicta sunt: quare Beneficia nequeunt aliis, quam permutantibus conferri: alias invalida erit eorum collatio, quia permutantes non intendunt

dunt resignare mutuò Beneficia, nisi ut sibi conferantur. Quòd si permutatione facta, Beneficium deprehendatur subjectum liti, qui illud resignavit, debet litem prosequi; et si evictum fuerit, alter redibit ad suam sine nova provisione, & sine nova in possessionem immissione, ex cap. 20. *de Prebend.* in 6.

Ut permutatio licet fiat, requiritur iusta causa, scilicet utilitas Ecclesiæ, seu major Dei cultus, & majus animarum bonum, vel utilitas spiritualis permutantium, quatenus hic in illo Beneficio, & alter in alio melius potest Deo servire. ex cap. 5. *de Rerum permut.* ita S. Thom. in 4 dist. 25. q. 3. a. 3. ad 8. ibi *In permutatione est simonia, si pro aliquo terreno commodo utriusque, vel alterius, talis commutatio fiat. Si autem pro aliquo spirituali, utpote, quia hic in illo loco melius possit Deo servire, non est simonia.*

Q. 4. Quenam conditiones seu dotes requiruntur, ut quis sit capax Beneficii possidendi?

Resþ. Ex communi, sunt sequentes i. Thorus legitimus: nam illegitimè nati, sive naturales, sive spurii, sunt incapaces Beneficii ob irregularitatem, à qua solus Papa dispensare potest ad omnes ordines, & omnia Beneficia: Episcopus verò non nisi ad Ton-